

Slovenski Dom v Cornubiji

Želja po lastnem slovenskem domu – dvorani je bila med nami že od samega začetka naprej. Leta 1977 smo se odločili za nakup sedanjega zemljišča, ki sta nam ga takrat predstavila Jaka Kapelj in Ivan Pišotek. Takratna cena je bila \$ 16 700.- Lega parcele nam je bila po volji, zato je velika večina glasovala za nakup. Naredili smo posebno akcijo nabirke po domovih med poznanimi rojaki.

Do takrat smo morali vedno najemati tuje dvorane ali pa smo se zbirali po parkih ali letoviških krajih. Ko smo imeli lastno slovensko zemljo smo najprej začeli z rednimi pikniki. Toda pojavila se je nova potreba: zemljišče je bilo treba (rezoning) registrirati na občini za društveno uporabo – social recreation area. Takrat sem zaprosil Cvetkota Mejača arhitekta za nasvet. Svetoval nam je, naj najprej postavimo War memorial shrine, na kar nam občina ne bo zavrnila rezoning. Zato

nam je narisal načrt kapelice. Ker se je rezoning zemljišča zavlekel dolgo, sem pisal v Canberro zveznemu senatorju Mišotu Lajoviču za pomoč. Kmalu za tem je prišla odobritev iz občine. Veselje med nami je bilo veliko, ko smo bili v

Avstraliji na svojem, na lastni slovenski zemlji.

Začeli smo z čiščenjem in pripravami za gradbišče. Miro Celin je začel z vrtom in posadil ciprese iz Coochimudlo Is. Tone Brožič sezidal barbequ –peč, ki sta jo Jože in Francka Barbis obložila s keramičnimi ploščicami. Tam smo več let pekli klobase in meso. Henrik Vujica, Franc Matičič in Jaka Kapelj sta postavila udobne klopi in mize. Franc Sauli in Herik Vujica sta zgradila streho nad BBQ-u. Potrebovali pa smo svojo dvorano, stranišča in kuhinjo. Arhitekt Cveto Mejač nam je naredil načrt za balinarsko streho s stranišči. Naslednji odbor s predsednikom Franc Pečnikom se je takoj lotil dela. Skupno z Karelno Knapom je sezidal zidove in cementno ploščo.

Ker društvo ni imelo dosti denarja za gradnjo je Franc Pečnik sam vložil svoj denar. Vsi smo bili zelo zadovoljni z delom in napredkom. Zato smo se odločili, da nam bo ta zgradba na tem mestu zadostovala in nam ne bo potrebo graditi nove dvorane. Naslednji odbor je pooblastil Adolf Pergerja lastnika podjetja Perger Industries za postavitev železne strukture stebrov in strehe za ceno \$ 6 000. - Adolfov pogoj je bil, da sem mu moral takrat pomagati zgraditi in postaviti strukturo. Zidar Tone Brožič, Viktor Pahor, Janko Velišček so pozidali dvorane in kuhinje. Veliko so nam pomagali Danilo Maver, Edo Andlovec, Andrej Kirn, Viktor Retelj z družino, Franc Matičič, Jože Skočir, Vinko Urbas in Albin Orel.

Vse delo je bilo na prostovoljni bazi. Prisluzeni denar od društvenih prireditvev smo porabili za gradbeni material.

Veliko pomoč smo dobili od Cecilije McNelly, ki nas je povabila naj sodelujemo s svojo Slovensko stojnico na dvodnevem festivalu Spring Fair v Brisbanu. Sodelovalo je več narodnih skupin, tudi jugoslovanski štant je bila v bližini. Ivan Pišotek nam je postavil stojnico. Tam smo uspešno prodajali čevapčiče, potico, jabolčne in sirove štrudlje. Pokojni Stanko Plaznik je bil odličen mesar in on je naredil najboljše čevapčiče iz 50 kg mesa. Gospodinje Anica Cuderman in Jožica Plaznik Marica Podobnik, Kristina Vujica, Slavka Maver, Anka Brožič, Ivanka Hrvatina, Frida Celin, Ivica Mitič, Francka Barbis in Pavla Pregelj so pekle peciva in tudi druge žene so pomagale. Pred našo slovensko stojnico je bila vedno dolga vrsta ljudi.

Z vsem prisluzenim in darovanim denarjem smo nadaljevali z delom na gradbišču. Adolf Petek je pokril streho s pločevino in napeljal vodovod. Jože Skočir je napeljal električno napeljavo. Adolf Štavar je lastnoročno izdelal lustre v dvorani. Ob prilikah nam je Adolf Štavar naredil okusne torte in tudi spekel prašička. Pokojni Jože Vah nam je vedno dodstavil s svojim tovornjakom gradbeni material za gradnjo, za cesto in balinišče, kakor tudi Jože Čeh. Edo Andlovec je skupno z Albinom Orel podaljšal kuhinjski prizidek. Franc Penko je notranjost dvorane oblekel s novim stropom. Stanko Heric in Karel Knap sta naredila in opremila društveni bar. Bernard Cuderman je izdelal in inštaliral kuhinske omarce. Danilo Maver je izdelal stainlesssteel bench top v kuhinji. Jože Bordon je naredil cementna tla pred dvorano. Emil Lešnik je naredil strop v spodnjih prostorih. Vinko Čoper je dokončal klet, spodnje prostore pod kuhinjo in dvorano, kakor tudi stopnice in zunanost doma.

Marjan Lauko je opremil verando z lično leseno ograjo. Romano Bukarica je pogosto pomagal na gradbišču in nam tudi večkrat spekel pujska na ražnju. Večkrat je pomagal tudi njegov brat Luciano . Jože in Francka sta nam obložila stranišča s keramičnimi ploščicami. Albin Škrbec, Ivan Pišotek, Jaka Kapelj in Julijan Andrijašič so prebarvali društvene prostore. Marjan Polak je skupaj z Jožetom Vahom naredil varnostne križe na oknih in vratih.

Bolje pozno kot nikoli - pravi slovenski pregovor. Zato je ta dopis šele sedaj, po dolgem času pred vami. Takšno poročilo ni lahko sestaviti, zato upam, da boste razumel, ako je kaj pomanjklivo. Če je kakšno ime nevede izpuščeno, mi prosim sporočite, da se popravi. Hvala za razumevanje.

Mirko Cuderman